

anyag". A konkrét személyes életsors, a konkrét társadalmi jelenségek, a konkrét valóság, a konkrét élet. (Messzire vezetne ennek a problémának egyéb vonatkozásait fejtegetni. Alkati, esztétikai vonatkozásai is rendkívül érdekesek.)

Apáti költészete az elkötelezett szocialista költészet egyik lehetséges típusa. Ez vitathatatlan. Sajátossága, hogy e költészet átélt és kifejezett lényege nem *egész emberi léte* és a *konkrét valóság egészének* folytonos egymásnakfeszüléséből táplálkozik, hanem a tudati szféra feloldhatatlan és egy ponton túl termékeltenné váló ellentmondásaiból. Ez a relatív „kivülmaradás”, az elvont intellektualitás túltengése és az elkötelezettség közötti feszítőerők az esztétikum forrásai Apáti verseiben. Ezek az ellentétes irányú erők előbb-utóbb szükségképpen elmozdítják valamerre Apáti költészetét. Remélhetőleg a költészetében rejlő lehetőségek kiteljesítésének irányába.

